

بررسی یافته‌های پاتولوژی و بالینی در ۳۶۶ بیمار سرپایی و بستری مبتلا به میکوزیس فونگوئید

(در بیمارستان رازی در مدت ۸/۵ سال)

دکتر زهرا اصفانی نراقی، استادیار گروه آسیب‌شناسی بیمارستان رازی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران
با همکاری دکتر نوبد خان افشار، دکتر جعفر اصفهانی

EVALUATION OF PATHOLOGIC AND CLINICAL FINDINGS OF 366 OUTPATIENTS AND INPATIENTS OF RAZI HOSPITAL FOR 8.5 YEARS

ABSTRACT

Mycosis fungoides is virtually a kind of cutaneous T cell lymphoma. The wide spectrum of clinical and histopathological features of MF necessitated performing an exact study on it. During a retrospective survey, clinical findings of 115 in-patients and histopathological finding of 366 outpatients and inpatients of MF in an $8\frac{1}{2}$ years period were studied with special attention to the pathological aspects. Males were affected more than females. Their ages ranges from 11-88 years. The most common symptom and sign were pruritus and scaling, respectively. The first involved areas in male were the Limbs and females was the trunk. The role of environmental and occupational factors in pathogenesis deserves greater contemplation.

There were four distinct histopathological pattern in the epidermis: 1/without significant changes 2/hyperplasia 3/poikilodermatosus 4/pagetoid pattern. Epidermotropism with or without associated Pauntrier's microabscesses and halo cells was noted in the majority of cases (233 patients). The inflammatory infiltrate with predominance of atypical lymphocytes and also fibrosis, edema and occasional grenz-zone were the prominent finding of papillary dermis. The major finding of hypodermis was septal panniculitis. In conclusion integrated correlation between clinical and wide spectrum pathologic features of M.F Could be a guide to early diagnosis and appropriate management.

مقدمه

تاریخچه:

بیماری میکوزیس فونگوئید (mycosis fungoides, mf) قدیمی‌ترین شکل شناخته شده، لنفوم پوستی سلولی تی (cutaneons T cell lymphoma) می‌باشد.^(۱)

این بیماری در سال ۱۸۰۶ توسط دکتر آلبرت (allbert) به عنوان بیماری پوستی معروف (۲) شد. در سال ۱۸۷۰ چگونگی مراحل بالینی این بیماری به لکه (patch), لک (plaque) و تومور توسط بازن (Bazin) شرح داده شد.^(۳) باید دانست این عنوان توسط موسسه ملی سرطان توصیه شد.^(۴) بیماری شروعی بی سر و صدا و موذیانه دارد و

یافته‌های بالینی و پاتولوژی آن به خصوص در مراحل اولیه موجب مباحثه در میان متخصصین پوست و پاتولوژی می‌گردد.^(۵) در باره اتیولوژی (سبب شناسی) آن عقاید مختلفی مطرح است.^(۶) از جمله:

۱- تحريك و برخورد مداوم آلتی ژنی - ۲- نقش ویروس‌ها - ۳-

ارتباط با عوامل و فاکتورهای محیطی.

طیف وسیع تشخیص‌های افتراقی پاتولوژی و بالینی این بیماری شامل پستیریازیس لیکنوئید و انواع مختلف آن، درماتیت‌های مزمن، لنفوم کاذب، (pseudolymphoma) گوش بند پایان، بثرات لنفوماتوز دارویی، اکتینیک ریتکولوئید،

در مردان، دواوج (peak) سنی اصلی و فرعی در سین جوانی دیده شد. ۶۱ بیمار از تهران و بقیه از شهرستانها مراجعت کرده بودند. شغل اکثر بیماران مرد کشاورز (۶۵ نفر) و بقیه دارای مشاغل دیگر کارگر (۱۷ نفر)، راننده (۶ نفر) و... بودند (نمودار ۲). اغلب بیماران زن (۲۱ نفر) خانه دار بودند.

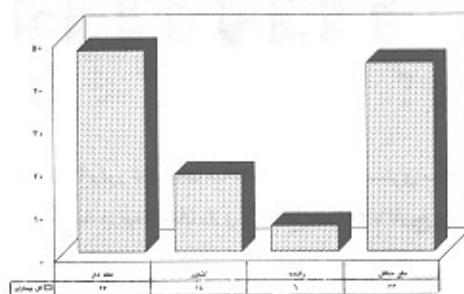
اولین محل درگیری پوست در کشاورزان در هفت بیمار اندام تحتانی و فوقانی و در دو بیمار گردید بود (نمودار ۳) در رانندگان از اندازم فوقانی شروع شده بود. در اکثر زنان خانه دار، ضایعات

لئوفرمانتوئیدپاپولوزیس، داءالصدف (psoriasis) و غیره می باشد (۵، ۶ و ۷).

با توجه به ابهامات موجود در زمینه پاتولوژی ایدیوبیوتیک این بیماری و همچنین اهمیت تشخیص زود هنگام در پیش آگهی و درمان آن، این مطالعه با بررسی وسیع و با ارجحیت و تأکید بر تغییرات پاتولوژی در دو بخش ذیل انجام شد.

الف - بررسی گذشته نگر یافته بالینی و پاتولوژی بیماران استری در بخش پوست بیمارستان رازی تهران در طی هشت سال و نیم (۱۳۶۶/۱/۱ تا ۱۳۷۶/۷/۱): آنالیز آماری و بحث در مورد آنها.

ب - مطالعه هیستوپاتولوژیک پروندها و بازنگری برش های ریزیسی بیماران سربایی و بستری موجود در بخش آسیب شناسی بیمارستان رازی در طی مدت فوق الذکر و تجزیه و تحلیل آماری - پاتولوژی آنها.

نمودار شماره (۲) شغل بیماران بستری مبتلا به میکوزویس فونگوئید در بیمارستان رازی از تاریخ ۶۶/۱/۱ تا تاریخ ۷۴/۷/۱

پوستی از تنہ شروع شده بود. شاید بررسی عوامل شغلی و محیطی از قبیل مواد شیمیائی، کودهای کشاورزی، مواد روغنی و بتزین و اشعه آفتاب از نظر ایتوپاتولوژیک ارزشمند باشد.

الف - مطالعه اول (بیماران بستری)

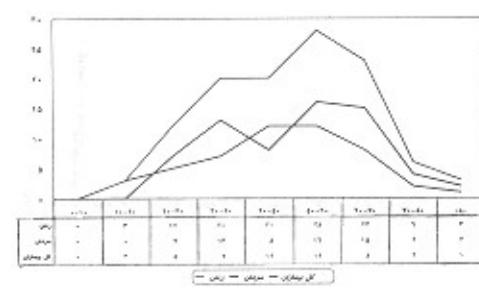
بیماران و روشهای پس از بررسی پروندهای بایگانی شده تعداد ۱۴۰ بیمار بستری در بخش پوست (شامل ۷۶ مرد و ۶۴ زن) و حذف ۲۵ بیمار به دلیل نقص در پرونده یک مطالعه نهایی بر روی ۱۱۵ مورد بیمار بستری (۶۵ مرد و ۵۰ زن) انجام شد. اطلاعات بالینی و پاتولوژی پس از استخراج از پروندها نوسط رایانه آنالیز آماری شد.

نتایج

سن افراد بستری (نمودار ۱) از بازده تا هشتاد و هشت سال (۱۱-۸۸) و میانگین سنی ۵۰/۱۶ سال (با انحراف معیار ۱۶/۵) بود. میانگین سنی مردان بستری در حدود ۴ سال از زنان بستری بیشتر بود.

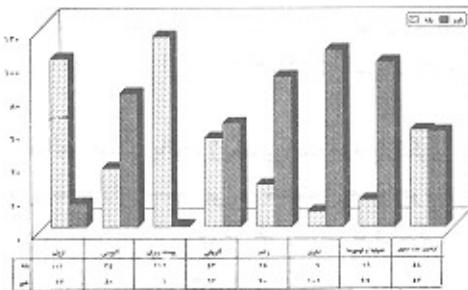
نمودار شماره (۳) مقایسه بین اولین تاجیه درگیری پوست در بیماران بستری مبتلا به میکوزویس فونگوئید در بیمارستان رازی (کل بیماران - مردان - زنان) به تفکیک از تاریخ ۶۶/۱/۱ تاریخ ۷۴/۷/۱

نمودار شماره (۱) شیوع سنی بیماران بستری مبتلا به میکوزویس فونگوئید در بیمارستان رازی (کل بیماران - مردان - زنان) به تفکیک از تاریخ ۶۶/۱/۱ تاریخ ۷۴/۷/۱

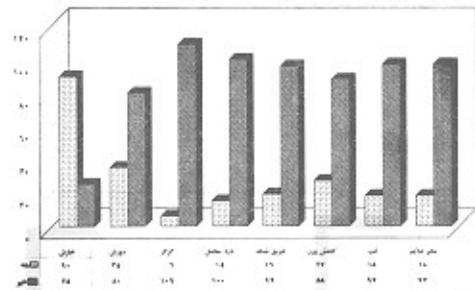
به درمان چواب داده و با حال عمومی خوب و مناسب و قابل قبول مخصوص شده بودند، ۹ بیمار بنا به گزارش پزشک معالج با بهبودی کامل مخصوص شدند. از کل ۱۷ نفر گروه اول سه نفر به علت گندخونی (septicemia) و دو بیمار به علت انتشار

شکایت: بیماران در هنگام بستری شدن (نمودار ۴): شامل خارش (۷۸/۳٪)، گزگز (۱۰/۵٪)، درد مفاصل (۱۳٪)، عرق شبانه (۱۶/۵٪)، کاهش وزن (۵/۲۳٪)، تپ (۷/۵٪) و سایر شکایات در (۷/۱۵٪) بود.

نمودار شماره (۴) وفور علائم مختلف در بیماران بستری مبتلا به میکوپس فونگوئید در بیمارستان رازی از تاریخ ۶۶/۱/۱ تا تاریخ ۷۴/۷/۱

انتشار بیماری که در یکی گرفتاری عقده‌های لفابی مجاور آکورتی (para-aortic) و در دیگری همراه با آن گرفتاری تومورال کلیه نیز دیده شد، مرده بودند.

نمودار شماره (۴) وفور شکایات مختلف در بیماران بستری مبتلا به میکوپس فونگوئید در بیمارستان رازی از تاریخ ۶۶/۱/۱ تا تاریخ ۷۴/۷/۱

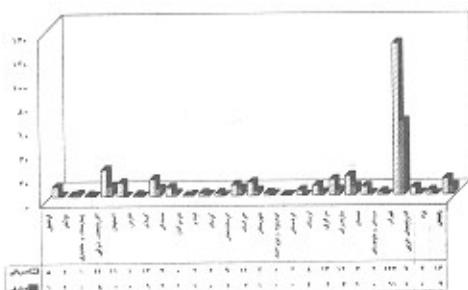
علائم: مشاهده شده است که در بیماران بستری (نمودار ۵). به ترتیب شیوع پوسته ریزی (۱/۹۹٪)، سرخی (۸/۸٪)، آنوفی (۴/۴٪)، ریزش مو (۴/۳۰٪)، زخم (۲۱/۷٪)، ندول و تومور (۱۳/۹٪)، مردگی بافت (۷/۸٪) بوده است.

زنان بیمار بیشتر در مراحل اولیه، M.F، پاراپوریازیس و مردان در مراحل پیشرفتی تر بیماری بستری شده بودند که این یافته قابل توجه بود. همچنین میانگین میانگین بستری بودن زنان بیمار (۳۰ روز) از مردان (۴۰ روز) کمتر بود. شاید بتوان این یافته‌ها را به توجه بیشتر زنان به ظاهر خود و مراجعه و بستری شدن زود هنگام و لذا پاسخ بهتر به درمان نسبت داد. در هنگام بستری بودن ۳۵ بیمار در مرحله لکه (patch) بیماری، ۶۵ نفر در مرحله لک plaque) و ۱۵ نفر در مرحله تومور بودند. بررسی مغز استخوان در چهار بیمار نیز انجام گردید. بزرگی کبد (هپاتومگالی) در ۴ بیمار و بزرگی طحال (اسپلنومگالی) در دو بیمار دیده شده است و لی از نظر آماری قابل توجه نبود.

ایتلاء، به عفونت ثانویه جمعاً در ۲۵ بیمار مشاهده شد. ۲۰ بیمار به عفونت پوست، در ۸ بیمار عفونت سیستمیک و در ۶ بیمار ایتلاء، به زگیل دیده شد. در طی دوره‌های مختلف از روشهای متفاوتی در درمان این بیماران استفاده شده بود: از جمله در ۳۶ بیمار کورتیکوتروپی، در ۳۷ بیمار رینوئید، در ۴۸ بیمار موسین، در ۴۷ بیمار puva و در ۳۳ بیمار re-puva بکار رفته بود.

با توجه به گزارشات روزانه و در نهایت علائم بیماران در هنگام تحریص پاسخ درمانی به شرح زیر بود:

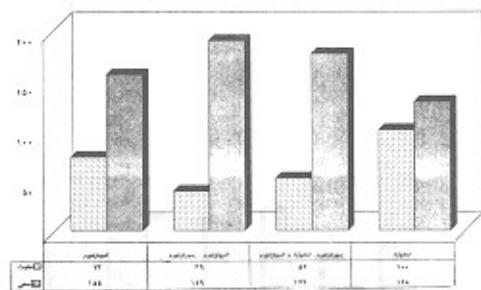
در ۱۷ بیمار پاسخ درمانی چندانی مشاهده نشده بود، نفر

نمودار شماره (۶) مقایسه بین تعداد کل بیماران (سرپائی - بستری) در استانهای مختلف در بیمارستان رازی از تاریخ ۶۶/۱/۱ تا تاریخ ۷۴/۷/۱

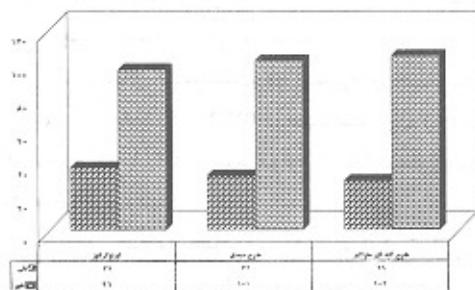
در اپیدرم، یافته‌های آسیب شناسی در چهار طرح قابل تفسیر (نمودار ۹)

- ۱- اپیدرم بدون تغییر پاتولوژیک قابل تفسیر
- ۲- اپیدرم با تغییر هیپرپلازی
- ۳- اپیدرم با تغییر پویی کیلودرمای (polkiloderma)
- ۴- اپیدرم با طرح پاجتوئید (pagetoid)

نمودار شماره (۸) طرحهای مختلف هیپرپلازی اپیدرم در بیماران مبتلا به میکوزیس فونگوئید در بیمارستان رازی از تاریخ ۶۶/۱/۱ تا ۷۶/۷/۱

هیپرپلازی بیشترین طرح مشاهده شده در اپیدرم در ۲۲۸ بیمار بود که با شکلهای متفاوت اسپوئنوبوتیک، پسوریازیفورم - لیکتوئید همواه با اسپوئنوبوزیس و شکل لیکتوئید دیده شد هیپرکراتوز غالباً به صورت ارتوکراتوتیک (لایه لایه lamellar) و (basket-weave) یا

نمودار شماره (۹) طرحهای مختلف هیپرکراتوز در بیماران مبتلا به میکوزیس فونگوئید در بیمارستان رازی از تاریخ ۶۶/۱/۱ تا ۷۶/۷/۱

روش کار:

برش‌های پاتولوژی ۳۶۶ بیمار با تشخیص میکوزیس فونگوئید و پاراپسوریازیس (که مرحله صفر M.F شناخته شد) از سایگانی بخش پاتولوژی استخراج و دوباره بازخوانی شد.علاوه بر رنگ‌آمیزی‌های اختصاصی اورسین گیمسا PAS (OG) فوتانا ماسون و آلسین بلو در موارد لازم انجام گرفت و تفسیر پاتولوژی شد.

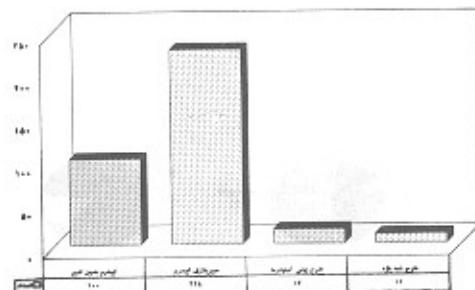
برای جلوگیری از اثر مخدوش کننده پرونده‌های ناقص در نتایج نهائی، تعداد هفت پرونده بدون هرگونه اغماضی حذف شدند و بررسی با مطالعه یافته‌های میکروسکوپی لامهای ۳۵۹ بیمار مراجعه کننده به بخش پاتولوژی از تاریخ ۱۳۶۶/۱/۱ الى ۱۳۷۴/۷/۱ به مدت ۸/۵ سال انجام گرفت.

نتایج

اپیدرمیولوژی - دامنه سنی افراد مراجعه کنند ۴-۹۲ سال بود میانگین سن مردان ۴۸/۱۱ سال و میانگین سن زنان ۴۰/۸۹ سال بود.سن متوسط شروع تظاهر بیماری در مردان ۷۰ - ۶۰ سالگی و در زنان ۵۰ - ۴۰ سالگی بود البته در مردان نقطه ۱ و ۸ کوتاه هم در دهه سوم عمر دیده شد.

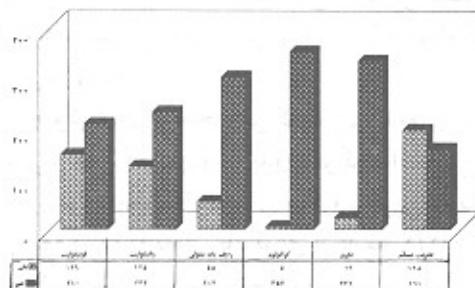
تعداد بیماران مراجعه کننده از بعضی مناطق (نمودار ۷) از جمله سراب (با جمعیت کمتر از ۱۰۰۰۰ نفر) ۵ نفر بود که قابل مقایسه با ۷ بیمار مراجعه کننده از کرج (با جمعیت بیش از چهار میلیون نفر) نمی‌باشد.

یافته‌های میکروسکوپی : در ابتدا تغییرات میکروسکوپی در اپیدرم - درم - هیپودرم با درشت نمایی بزرگ H.P.F و سپس با درشت نمایی ریز (L.P.F) مورد مطالعه قرار گرفتند.

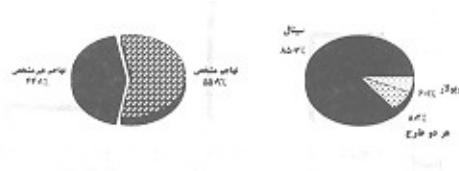
نمودار شماره (۷) طرحهای مختلف اپیدرم (درشت نمایی کم میکرنسکپ) در بیماران مبتلا به میکوزیس فونگوئید در بیمارستان رازی از تاریخ ۶۶/۱/۱ تا ۷۶/۷/۱

بیمار) بیوپسی شده دیده شد (نمودار ۱۱).

نمودار شماره (۱۱) طرحهای مختلف دیگر درم (درشت نمانی بزرگ) در بیماران مبتلا به میکوپیس فونگوئید در بیمارستان رازی از تاریخ ۶۶/۱/۱ تا ۷۴/۷/۱

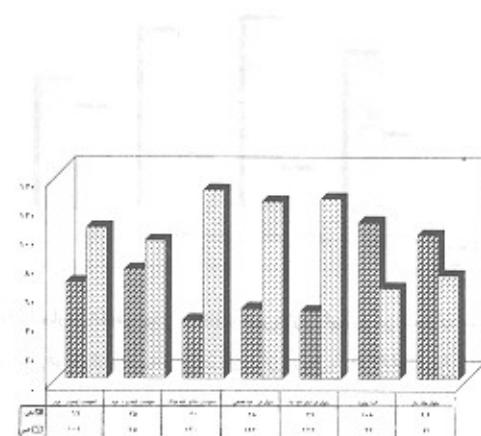
بررسی هیپودرم : (نمودار ۱۲) این بررسی به علت نبودن نسخ چربی زیر جلد در برخی از بیوپسی‌ها انجام شد و فقط در ۵۵/۹ درصد (۱۰۲ نفر) امکان پذیر بود گرفتاری یا طرح تیغه (septal) پارچه‌ای پیشتر از لوبولار در این بررسی دیده شد. هیستوپاتولوژی گانگلیون لنفاوی در بیماران بیوپسی شده در اکثر موارد دارای طرح لنف آدنوپاتیک درماتوپاتیک و در تعداد متغیر ۷۵ درصد موارد در (۲۴۲ بیمار) دیده شد و در سه بیمار طرح و گرفتاری مشخص لنفوم بدخیم malignant lymphoma دیده شد. در بررسی میکروسکوپی مغز استخوان در ۱۱/۸ درصد موارد (۴ بیمار) سلولهای لنفوسيت آتبیک دیده شد. بزرگی کبد در ۴ بیمار و بزرگی طحال در دو بیمار مشاهده شد و به دلیل اینکه بیماران در این مرحله به انکولوژیست معروف شده بودند، بررسی میکروسکوپی در این بیمارستان مقدور بود.

نمودار شماره (۱۲) نهاده سلولی و طرح آن در هیپودرم (درشت نمانی بزرگ) در بیماران مبتلا به میکوپیس فونگوئید در بیمارستان رازی از تاریخ ۶۶/۱/۱ تا ۷۴/۷/۱

همراه یا بدون پوسته بود. اپیدرمتوپیسم در لایه‌های مختلف با طرحهای متغیر به صورت تک سلولی، سلول هاله‌دار (haloed cell) و دمل ریز (Pautrier's microabscess) دیده می‌شد.

تغییرات واکوئولر سلولهای بازال به نحو مشخص در اکثر برشها مشاهده گردید. در تعدادی از موارد اندازه سلولهای لنفوسيت آتبیک در اپیدرم با سلولهای موجود درم تفاوت داشت و لنفوسيتهای با هسته آتبیک و نامنظم در اپیدرم از لنفوسيتهای مشابه در جلد بزرگتر بودند.

نمودار شماره (۱۳) طرحهای مختلف اپیدرمتوپیسم در بیماران مبتلا به میکوپیس فونگوئید در بیمارستان رازی از تاریخ ۶۶/۱/۱ تا ۷۴/۷/۱

بررسی درم : در درم پاپیلر بافت رشته‌دار (fibroconnective)، به صورت کلاژن خشن (coarse) ادم فیبروز متراکم و در بعضی موارد ناحیه مرز (grenz-zone) وجود داشت.

طرح قرارگیری سلولهای درم در اطراف شبکه رگهای سطحی و عمقی دیده شد و بر این اساس به نوع سطحی و عمقی تقسیم شدند که شامل سلولهای لنفوسيت و (fixed type tissue) گلbul سرخ و ملانوفاز بودند. به علاوه ماهیت سلولی و مرفو‌لولوژی، درجات متفاوت آتبیک سلولی، میتوز آتبیک و تفاوت اندازه سلولهای لنفوسيت در اپیدرم و جلد به نحو مشخص تعیین گردیدند. در ۳۳/۴ درصد بیماران (۱۲۰ نفر) آتبیکی واضح و در ۷۲/۱ درصد موارد (۲۵۹ بیمار) میتوز با تعداد کاملاً متغیر دیده شد.

سایر طرحهایی که در جلد مشاهده شدند شامل طرح فولیکولیت ۴۱/۵ درصد در (۱۴۱ بیمار) و ازکولوپاتی در ۳۴/۸ درصد بیماران (۱۲۵ نفر)، تخریب ضمایم در ۵۵/۲ درصد (۱۹۸ نفر) ردیف تک سلولی (Indian-file) ۱۵/۳ درصد (۵۵ نفر) نکروز کانونی در (۲۳ نفر) در (۶/۴٪) و گرانولوم (۱/۴٪) در (۵

بحث و نتیجه گیری

چنان که گفته شد بیماری میکروزیس فونگوکوتیدس یکی از انواع لنقوم پوستی سلول T (CTCL) می باشد. ابهامات موجود در اتابولوژی و طیف وسیع و متغیر علائم بالینی و هیستوپاتولوژیک همچنان این بیماری را در کانون توجه و مباحثات درماتولوژیست ها، اونکولوژیست ها و پاتولوژیست ها قرار داده است با توجه به اهمیت تشخیص زودهنگام این بیماری در پیش آگهی و درمان و همچنین نقش قابل ملاحظه پاتولوژی در این مورد، تحقیق حاضر در دو بخش: بورسی بیماران بستری با تاکید بر سیر بالینی و پاسخ درماتی و بورسی یافته های پاتولوژیک کل بیماران (بستری و سرپایی) در یک برهه زمانی ۸/۵ ساله انجام شد. نکات و تنایح ذیل شایان ذکر و توجه می باشند:

۱- میانگین سن بیماران بستری و سرپایی زن و مرد به هم نزدیک بود.

۲- بیشتر زنان بستری شده در مراحل اولیه بیماری (پاراپسوریازیس مرحله لکه) مراجعته نموده بودند در ضمن مدت بستری در بخش هم به طور متوسط در زنان کمتر از مردان بود که احتمالاً گویای پاسخ درمانی بهتر و به طریق اولی توجه بستری شدن در مراحل اولیه است.

۳- تفاوت میان اولین مناطق گرفتاری پوستی در بیماران با مشاغل مختلف (کشاورز، راننده، خانه دار،...) احتمالاً نقش عوامل محیطی و شغلی را مطرح می کند که خود نیازمند تحقیق و بورسی گسترش تر اپیدمیولوژیک می باشد.

۴- تعداد نسبتاً زیاد بیماران مراجعته کننده از برخی نفاط کشور منجمله شهر سراب (با در نظر داشتن جمعیت هر منطقه) قابل تعمق و بورسی اپیدرمیولوژیک است. شاید توجه به نزدیکی به چشم، آب گرم شیمیائی سرعنین ارزش تحقیقی داشته باشد.

۵- عدمه ترین شکایت بیماران در هنگام بستری شدن، خارش و فراوانترین علائم بالینی آنها، سرخی و پوسته ریزی بودند.

۶- همراهی سایر سوطانهای پوستی، سرطانهای سایر اجزاء بدن و همچنین بیماریهای سیستمیک با MF در بیماران مورد مطالعه از نظر آمار معنی دار نبود.

۷- بحث مهم قابل ذکر و یکی از اهداف اصلی این نوشته اشاره به طیف وسیع پاتولوژی، یافته های متنوع میکروسکوپی و طرح کاملاً متفاوت و مقلد درماتوزهای مختلف می باشد. برخی از یافته های پاتولوژی با یکدیگر و با علائم بالینی بیمار مرتبط بودند. هیبریلارزی با پاترون پسوریازیغم لیکنوئید، همراه با دیده شد وجود اپیدرمتوپیسم همراه با میکروآیسه پوتربه و هالوسل و نیز تفاوت اندازه سلولهای آنی پیک اپیدرم با جلد، تابلوی هیستوپاتولوژیک بیشتر بیماران در مرحله لکه و لک بود، دو یافته پاتولوژی که با هم ارتباط مستقیم داشتند: فیبروز و تعداد اوزینوفیل و لنفوسيت آنی پیک در جلد بودند. در بیشتر

۹- به دلیل سیر بالینی پیشرونده و گاهی کشنده بیماری و نقش کمکی ارزنده هیستوپاتولوژی در تشخیص زودهنگام بیماری و تعییب پاسخ درمانی، هماهنگی و همسکاری نزدیک درماتولوژیست و انکولوژیست با پاتولوژیست می تواند راه گشای بهبودی و افزایش طول عمر بیماران دردمند باشد.

در خاتمه لازم است از خدمات آقای دکتر حسن - صرفی استادیار و متخصص پوست بیمارستان رازی که کمکهای ارزنده ای در ارتباط با جمع آوری اطلاعات بالینی بیماران داشته اند قدردانی گردد.

مراجع

- Pimpimelli N, Santucci M, ginnottiB: Gutaneous lymphoma: A clinically relevant classification Int J.Dermatol 1993; 32:695.
- H.L.Ronald, R.B.Odom, WD.Jances: Mycosis fungoides/other malignant lymphomas in: ANDREW'S Disease of the skin eigthe Ed.W.B.SAUNDERS 1990; p 854.
- Bazin PAE,ed lecons Sur le Traitement des Maladies chroniques Paris Adrian DE LA Haye 1870: 425.
- Lamberg SI,Bunn PA, proceeding of the wordshop on cutaneous T cell lymphoma.Cancer Treat REP 1979; 63:561.
- AH.Mehregan, K.D. Hashimoto, DR.Mehregan, DA,Mehregan DR,Lymphoproliferative, Neoplasm IN pindus Guide To Dathologic, Sixth Ed Appleton and Lange 1995; 733-754.
- Philadelphia 1990; p 827.
- R.M.Mackie, Cutaneous T. cell lymphoma in Rook, Wikinson, Eding, Text book of Dermatology fifth ed blank WEILL SCIENTIFIC publication philadelphia 1992; p 2119.
- W.F.LEVER, G.Schaumburg LEVER Lymphoma and leukemia in K.A. Goldenher sh, A.Zolotogar ski, E.Rosenmann Follicular mycosis Fungoïdes, AM J Dermatopathol 1994; VOL: 16 NO-1 25-55. Histopathology of the skin seventh ed J.B. lippincott company